

Projekt *Persist* kroz ciklus tekstilnih instalacija i jedne umjetničke knjige istražuje dihotomiju rutine i apsurdnosti u svakodnevici i ostavljanje traga. Kroz radove *Persist*, *Čist list kojeg mi zacrnjujemo*, *Zaplet*, *Falling Action*, *Epilog – Grief*, *Foreword*, *Setting/Exposition*, koriste se tekstil i eksperimentalne tehnike (cijanotipija, *punch needle*, vez, heklanje) u svrhu propitivanja odnosa neimaštine i stvaranja, procesa rasta i razgradnje, te ulogu navika u oblikovanju narativa koji u konačnici zahtijeva rasplet, neku vrstu odvoda.

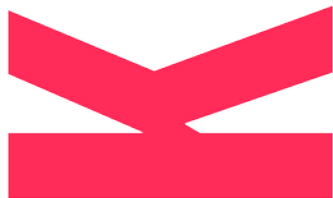
Konac služi kao medij kojim se nižu repetitivne sekvence, tekstilne instalacije koje asociraju na rutinu i ponavljanje. Cikličnost, tekstilni grumeni i materijali prizivaju organske procese poput rasta i razgradnje, dok sama materijalnost radova evocira osjetilo dodira. Tekstili, u kontekstu izloženih radova, gube svoju uporabnu funkciju i postaju membrane, presvučeni slojevi. Konstanta u stjecanju novih znanja i rutina koje nadodajemo u danu ponekad postaje apsurd. Primjer opisanog je u radovima *Persist* i *Setting/Exposition* u kojima *punch needle* vez u materijalu poput tila sadrži destruktivnu prirodu jer se svakim ubodom til kida, no rad opstaje/perzistira.

Nazivi radova uglavnom su preuzeti iz dijelova književne kompozicije. Međutim, prikaz ciklusa u prostoru nije izložen kronološkim redoslijedom kao u tradicionalnom književnom djelu jer u suvremenoj umjetnosti i književnosti publika, poput detektiva, prikuplja fragmente narativa i, kroz svjesne i nesvjesne procese, oblikuje jedinstven narativ i percepciju.

Projekt je započet 2022. godine kao osobno istraživanje svakodnevice, navika i procesa žalovanja, a kroz kanaliziranje sveokupirajućih pojmova, svaki rad postaje zapis introspektivnih trenutaka, poput *checkpointa*.

Rezultat istraživanja je kako iz neimaštine nastaje produkt, a iz tog proizvoda ponovno neimaština. To je opetovan ciklus banalne svakodnevice, tragova koje ostavljamo iza sebe i transformacije. Kroz interaktivan i nelinearan postav, publika aktivno sudjeluje u stvaranju narativa čime se naglašava važnost spontanosti i odvod narativa u nešto nepoznato i još neistraženo.

Mihaela Podboj

GALERIJA KARAS